

FOTO: Erlend Mikael Sæverud

i

OM VERKET:

Golden Slumbers

Fotografi fra serien
«The Best way
to Travel»,
98 cm x 106 cm

HVOR OG NÅR: Vises frem til 6. juni på Erlend Mikael Sæveruds separatutstilling på Nils Aas Kunstverksted, Nergata 12, Inderøy.

KUNSTNER: Erlend Mikael Sæverud (f. 1975)

TIDLIGERE VERKER: Erlend Mikael Sæverud er utdannet ved Liverpool Institute for Performing Arts og ved Nordic School of Photography. Han jobber med fotoserier der enkeltskikkelser i et gatelandskap ofte er avbildet med sterke lys/skygge-kontraster og bildene kan nærmest se ut som iscenesettelser eller filmstills.

KUNSTEN Å SE

Midt i fotografiet lyser det sterkt fra en gatelykt, som et hemmelig lite nikk mot et gammelt maleri

TEKST:
Gustav Borgersen,
kunsthistoriker
og kritiker

Det er noe umiskjennelig nederlandsk over dette motivet. Murfasader tett i tett i et urbant miljø. Innsyn i øyehøyde, rett inn i stuene til folk. Velholdte ornamenterte bygninger med små detaljer overalt. Høye hus i et lavtliggende land. Små referanser til de historiske bygningsmassene finner vi også; på døren over den ene trappen står det «Anno 1664» med sirlige bokstaver. Husfasadene hviler i sin egen ro, og dette utsnittet danner et pittoresk bildemotiv.

Men motivene her er like mye kontrastene. I dette bildet er de nokså ekstreme. Blendende lys og kullsorte skygger dominerer. En enkelt menneskeskikkelse kommer til syne i overgangen mellom lys og skygge. Lyset faller inn fra siden og åpner en lyskorridor, fotografen har fanget personen akkurat idet han er i ferd med å forsvinne inn i mørket. Figuren gjengis kun som en skarp silhuett. Lyset som faller inn fra siden, danner dessuten en kontrast til husfasadens flate. Lyset som bryter gjennom, og husfasaden danner et slags kryss.

Jeg tar nok ikke for hardt i om jeg sier at dette fotografiet har vært gjenstand for en viss bearbeidelse. Lyskontrastene og fargenyansene er liksom skrudd på max. Det blå er intenst blått. Det gule intenst gult. Skyggene ugjennomtrengelig sorte. Alle detaljene gis ekstra liv og dybde.

Det er ikke bare arkitekturen som her peker mot Flandern. En kjent motivserie fra surrealismen før og etter andre verdenskrig er belgieren René Magrittes (1998–1967) «L'Empire des lumières». I dette maleriet ser vi en gatescene. Nede på gaten er det en gatelykt. Den lyser opp i mørket. Scenen er nattlig. Men over det hele lyser en blå himmel overstrødd med kritthvite skyer, opplyst av solen. Motivet er like surrealistisk som kunstformen det er innskrevet i, det er en umulig scene; på samme tid lys dag og mørk natt.

I Sæveruds fotografi ser vi nærmest samme effekt. Men her er ikke motivet seksjonert opp, som i Magrittes maleri. I refleksjonen i vindusglassene ser vi lyset fra en strålende sol over en blå himmel overstrødd med hvite skyer. De danner små lommer av kontrast på de brune murfasadene. Men mørket som den ensomme skikkelsen er på vei inn i, later til å være like nattlig mørkt som kjellerrommet der nede i høyre hjørne. Og som et ekstra lite nikk til Magrittes bilde ser vi også her en lysende gatelykt. Sterkt skinnende, selv om den altså står midt i sterkt sollys. Disse likhetene kan selvsagt være tilfeldige, men de er besnærende.

ukeadressa@adresseavisen.no

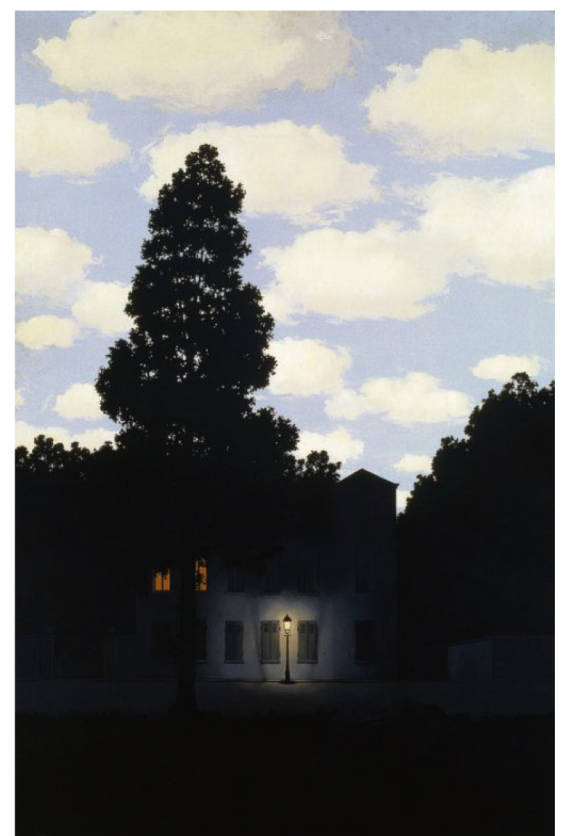

FOTO: Visit-venice-italy.com